

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt III. De Regula primitiva ab Alberto Carmelitis tradita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

tiorum canes, & inter tot invisibiles spiritualium nequiarum bestias, de quibus Propheta postulans per DEUM liberari ait: *Ne iradas, Domine, bestias animas confitentes tibi.* Debet enim monachus fide munitus resistendo eas longè propulsare, Apostolo Jacobo ita dicente: *Resistite Diabolo, & fugiet à vobis.* Adversum se etiam savientes concupiscentiarum, & vitiorum canes debet Monachus recundere, imitatione Dominicæ passionis, & ejusdem mortificationis exemplo, ita dicente Apostolo: *Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitijs, & concupiscentiis.*

Vides ergo, quia sicut accinctio zonæ pellicæ specialiter denotat, Monachum debere omnem luxuriosum motum exinguere in membris, in quibus seminaria coitus continentur, & castitate in membris illis pollerita gestatio pallij albi generaliter monstra, Monachum debere omnem culpabilem immunditiam à carne, & à spiritu suo repellere, & in utroque per virtuosam puritatem fulgere. Et sicut gestatio scapularis significat, debere Monachum suo Superiori propter DEUM obedire, & opera DEI promptè exercere: ita baculi gestatio designat, monachum nullis Diaboli, aut mundi, vel carnis tentationibus debere parere, sed longe à se eas propulsare. Meloræ autem, seu vestis asperæ gestatio significat, Monachum debere per dignam penitentiam emendare omne, quod ex ignorantia, vel ex infirmitate, contigerit eum circa præmissa peccare. Hæc de nostræ Religionis habitu, & ejus significatione à nobis præscripta, breviter admonent hujus professionis Monachum, ut reverentiam sui habitus in opere, in locutione, & in cogitatione sua semper circumspectat, atque ea, quæ mundi sunt, perfectè deserat: & quod ostendit humanis oculis habitu, hoc ante DEI oculos moribus prætetendat, *amicus semper*

lumine vitæ, sicut vestimento, sicut scriptum est: Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem ejus. Quod nobis præstare dignetur Dominus noster JESUS CHRISTUS DEI Filius, qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit, & regnat benedictus, & gloriosus, per omnia sæcula sæculorum, Amen.

FINIS

Libri de institutione primorum monachorum in lege veteri exortorum, & in nova perseverantium,

Seu Regula JOAN. Ierosolymitani.

Sub hac igitur JOANNIS exhortatione, sive Regula, Carmelitæ ad perfectionem, & finem vitæ solitaria, secundum formam ibi præscriptam, tendere conabantur. Deinde temporis successu Aymericus Antiochenus Patriarcha, & sedis Apostolicæ legatus, Eremitas ELIÆ successores, per Carmeli saltus, & speluncas dispersos in unum coëgit, eosque sub obedientia Bertoldi, quem primum Priorem Generalem tunc agnoverunt, constituit. Et ob id Aymericus dicitur nostrum Ordinem reformasse, ut docet Onuphrius Panvinus in Chronico Ecclesiastico, circa annum 1141. ubi ait: *Ordo Carmelitarum restitutus & reformatus ab Aymerico Malfayda Patriarcha Antiocheno, & Sedis Apostolicæ Legato. Idem docet Guilielmus Tyrus, lib. 1. Antiquitatu nostri Ordinis, cap. 9. diximus. De tempore vero, quo Aymericus Ordinem Carmelitarum reformavit, saus non constat apud*

authores. Nos tamen ut veritiorem sententiam lococitato amplectari sumus eam, quæ tener, id contigisse circa annum 1141. In quibus autem Ordinem reformaverit, attingimus supra in præfatione ad Regulam Joannis.

Sed Aymerici labore non omnino Ordo fuit restitutus. Nam cum commune sit Religionibus omnibus, temporum diuturnitate senescere, tot sæculis transactis non mirum, si ELIÆ, & Prophetarum institutum indies à priori illa vivendi norma deviarectum, quia Regula Joannis, etsi miras institutiones contineret, eas tamen in universali monendo potius quam præcipiendo proponebat, & prolixius, quam stylus Regulæ polcebat, Regulæ tradebat: tum, quia cum jam Aymerici opera communiter vixissent, novis constitutionibus, novo vivendi modo accommodatis indigebant, quæ in Regula Joannis non inveniebatur. Quare tempore Brocardi, qui Bertholdo Priori generali successit, ad Albertum Patriarcham Hierosolymitanum, Regulam breviter, clariter, & suo vivendi modo magis accommodatam poscentes, confugerunt: quam Albertus (ut infra dicemus) composuit, eisque tenore sequenti observandam tradidit.

CAPVT III.

De Regula primitiva ab Alberto Carmelitis tradita.

ALBERTUS Hierosolymitanæ Ecclesiæ Patriarcha, Eremitarum montis Carmeli suspicatus incommoda, quæ ex Joannis Regulæ observatione illis contingere poterant, præcavens in futurum, suis Fratribus Carmelitis Regulam perfectione, discretionem, brevitate, & claritate conspicuam, partim ex Joannis Regulæ, partim ab experimento novi Ordinis statum desumptam confecit. Et quamvis hic proprius se offerat differendi locus de Authore hujus Regulæ, de tempore, de confirmatione, & de alijs qualitibus: majoris tamen claritatis gratia id præmittimus, infra idem latius ostensum. Illud solum hic addendum fuit, Albertum his institutionibus labentem jam Religionem ad pristinum statum revocasse. Nam, ut Onuphrius Panvinus, in Chronico Ecclesiastico, circa annum Christi 1205. scripsit, *Regula Fratrum Carmelitarum ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano scribitur, Ordo restituitur, & reformatur.* Et idem affirmat Burdegalensis, lib. 2. Chronograph. circa annum 1198. his verbis: *Sub Innocentio III. Ordo Carmelitarum ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano instauratur.* Quibus subscribunt Naucleros *Naucl. Tomo 2. Chronico. generatione 41. dicens: Albertus tu, Hierosolymorum Patriarcha labentem in Syria Religionem restituere conatus est: Carmeli montis incolas fratres disciplinæ, & Regulæ coërcuit, quæ Regula tunc Roma probata est. Hæc Nauclerus: & loquitur de tempore Innocentij III. Et Chronicon Chronicorum in 6. atate fol. 207. Ordo Carmelitarum in Syria apud Carmelum mantem ab Alberto Hierosolymorum Patriarcha exciatur, atque idem Regulam suo jure confectam observandam præsidè obtulit, & confirmavit. Ex quibus colligere etsi obiter licet, primum, Albertum non instituisse, sed potius instaurasse, excitalse, ac renovasse Carmelitarum Ordinem; secundum, sua autoritate, quam tunc à jure habebat, tradidisse, & confirmasse. De qua nos quoque infra latius dicemus.*

REGU-

Regula Ord. Carm. ab Alberto Pat. Hierof. tradita 445
REGULA PRIMITIVA FRATRUM
BEATÆ Mariæ V. DE MONTE
CARMELI, AB ALBERTO Hierofoly-
mitano Patriarchâ eis tradita.

§. I.

ALBERTVS DEI gratiâ Hierofolymitanæ Ecclesiæ vocatus Patriarcha, dilectis in Christo filijs Brocardo, & ceteris Eremitis, qui sub eius obedientia iuxta fontem ELIÆ, in monte Carmeli morantur, salutem in Domino, & sancti Spiritus benedictionem, Multifariè, multisque modis S. Patres instituerunt, qualiter quisque in quocumque Ordine fuerit, vel quemcunque modum Religiosæ vitæ elegerit, in obsequio JESV Christi vivere debeat, & eidem fideliter de corde puro, & bona conscientia deservire. Verùm quia requiritis à nobis, ut juxta propositum vestrum tradamus vobis vitæ formulam, quam tenere in posterum debeatis;

I. Illud in primis statuimus, ut unum ex vobis habeatis Priorem, qui ex unanimi omnium assensu, vel majoris & sanioris partis, ad hoc officium eligatur, cui obedientiam promittat quislibet aliorum, & promissam studeat operis veritate servare.

II. Præterea juxta situm loci, quem inhabitare proposueritis, singuli vestrum singulas habeant cellulas separatas, sicut per dispositionem Prioris ipsius, & de assensu aliorum Fratrum, vel sanioris partis, eadem cellulae cuique fuerint assignatae.

III. Nec liceat alicui Fratrum, nisi de licentiâ Prioris, qui pro tempore fuerit, deputatum sibi locum mutare, vel cum alio permutare.

IV. Cellula Prioris sit juxta introitum loci, ut venientibus ad eundem locum primus occurrat, & de arbitrio & dispositione ipsius postmodum que agenda sunt cuncta procedant.

V. Maneant singuli in cellulis suis, vel juxta eas, die ac nocte in lege Domini meditantes, & in orationibus vigilantes, nisi alijs iustus occasionibus occupentur.

VI. Hicquid litteras noverunt, & legere Psalmos, per singulas horas eos dicant, qui ex institutione sanctorum Patrum, & Ecclesiæ approbata consuetudine ad horas singulas sunt deputati. Qui vero litteras non noverunt, viginti quinque vicibus dicant Pater noster, in Nocturnis vigilijs, exceptis Dominicis & solemnibus diebus, in quorum vigilijs prædictum numerum statuimus duplicari, ut dicatur Pater noster vicibus quinquaginta. Septies autem eadem dicatur oratio in laudibus matutinis; in alijs quoque horis septies similiter eadem sigillatim dicatur oratio, præter officia vespertina, in quibus ipsam quindecies dicere debeat.

VII. Nullus Fratrum dicat sibi aliquid esse proprium sed sint vobis omnia communia. Et ex his que vobis Dominus dederit, distribuatur unicuique per manum Prioris, id est per hominem ab eo ad idem officium deputatum, prout unicuique opus fuerit, in spectu et artibus, & necessitatibus singulorum; ita tamen, ut sicut præmissum est, in deputatis cellulis singuli maneant, & ex his, que sibi distributa fuerint singulariter vivant.

VIII. Oratorium, prout commodius fieri poterit, construatur in medio cellularum; ubi mande per singulos dies ad audienda missarum sollemnitas convenire debeatis, ubi hoc commode fieri poterit.

IX. Dominicus quoque diebus, ubi opus fuerit, de custodia Ordinis tractetur, ubi etiam excessus & culpa fratrum, si qui de aliquo deprehensi fuerint, charitate media corrigantur.

X. Iejuniam singulis diebus, exceptis Dominicis observetis, à festo exaltationis S. Crucis, usque ad diem Dominice Resurrectionis, nisi infirmitas vel debilitas corporis, aut alia iusta causa ieiunium solvi suadeat; quia necessitas non habet legem.

XI. Ab esu carnum semper abstineatis, nisi pro infirmitate, aut nimia debilitate remedio sint sumenda.

Quia verò militia est vita hominis, & omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patiuntur, adversarius quoque vester Diabolus, tanquam leo rugiens, circuit, querens quem devoret, omni sollicitudine studeat indui armaturâ DEI, ut possit stare adversus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi vestri cingulo Castitatis. Mansuetudinem est pectus cogitationibus sanctis; scriptum est enim: Cogitatio sancta servabit te. Induenda est lorica iustitiæ, ut Dominum DEVM vestrum ex toto corde, & tota anima, & ex tota virtute diligatis, & proximum vestrum tanquam vosmetipsos. Sumendum est in omnibus scutum fidei, in quo positis etiam tela nequissimi ignea extinguere. Sine fide enim impossibile est placere DEO; & hac est victoria que vincit mundum, fides nostra. Galea quoque salutis imponenda est capiti, ut de solo Salvatore speretis salutem, qui salvum facit populum suum à peccatis eorum. Gladius autem spiritus, quod est verbum DEI, abundanter habet in ore & in cordibus vestris. Et quaecunque vobis agenda sunt, in verbo Domini fiant.

Facendum est vobis aliquid operis, ut semper vos Diabolus inveniat occupatos, ne ex otiositate vestra aliquem intrandi aditum ad animas vestras valeat invenire. Habetis in hoc beati Pauli magisterium pariter & exemplum, in cuius ore Christus loquebatur, qui positus est, & datus à DEO prædicator & doctor gentium in fide & veritate, quem si secuti fueritis, ibi à Jesu Oper. Tom. I.

Regulæ prologus

De Prioris obedientia ei præstanda.
De cellis Fratrum

De cella, & gubernio Prioris.
De mansione in cellis.
De Horis Canonicis.

De non habendo quid proprium.

De Quarto, & cultu divino.
De Capitulo & correctione Fratrum.
De Ieiunio.
De abstinentia à Carnibus

De armis spiritualibus

De Otiositate

us, non poteritis aberrare. In labore (inquit) & fatigatione sumus inter vos, nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravaverimus: non quasi nos non habeamus potestatem; sed, ut nosmet ipsos formam daremus vobis ad imitandum nos. Nam cum essemus apud vos, hac denuntiabamus vobis, quoniam si quis non vult operari, non manducet. *Audivimus enim inter vos quosdam ambulantes in quiete, nihil operantes. His autem, qui ejusmodi sunt, denuntiamus, & obsecramus in Domino IESU Christo, ut cum silentio operantes suum panem manducent. Hac via sancta & bona: ambulate in ea.*

De silentio & quomodo servandum.

Commendat autem Apostolus silentium, cum in eo precipit operandum: & quemadmodum Prophetas testatur, Cultus iustitia silentium est: & rursum: in silentio & spe erit fortitudo vestra. Ideoque statuimus, ut ab hora vespertina usque ad horam tertiam sequenti diei silentium teneatis, nisi forte necessitas, vel causa rationalis, aut licentia Prioris silentium interrumpat. Alio vero tempore licet silentij non habeatur observatio tanta, diligentius tamen à multiloquio caveatur: quoniam sicut scriptum est, & non minus expertentia docet, in multiloquio peccatum non decrit. Et qui inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Item,

Exhortatio Prioris ad humilitatem.

qui multis utitur verbis, ledit animam suam. Et Dominus in Evangelio: De omni verbo otioso, quod loquuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicij. Faciat ergo unusquisque stateram verbis suis, & franos rectos ori suo, ne forte labatur, & cadat in lingua sua, & insanabilis sit casus ejus ad mortem. Custodiens cum Prophetis vias suas, ut non delinquant in lingua sua. Et silentium in quo cultus iustitia est, diligenter & caute studeat observare.

Exhortatio Fratrum ut Priorum honorent.

Tu autem Brocard, & quicumque post te institutus fuerit Prior, illud semper habeatis in mente, & servetis in opere, quod Dominus ait in Evangelio: Quicumque voluerit inter vos major esse frater, erit vester minister: & quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Vos quoque ceteri fratres Priorem vestrum humiliter honorate, Christum potius cogitantes, quam ipsum, qui posuit illum super capitum vestra. Et ecclesiarum praepositis ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit, ut non veniat in iudicium de contemptu, sed de obedientia mereamini vitam aeternam mercedem.

Regulae Epilogus commendatur dictione.

Hac breviter scripsimus vobis conversationis vestrae formulam statuentes, secundam quam vivere debeatis. Si quis autem supererogaverit, ipse Dominus cum redierit, reddet ei. Utatur tamen in omnibus discretione, qua virtutum est moderatrix.

Cur haec Regula prima dicatur, seu primitiva.

Hac Regula prima à nobis dicitur: quia etiam alias fuisse Regulas ante hanc non dubitamus, tamen haec merito prima sive primitiva dicitur, quia aliae, vel scriptae olim non erant, sed tantum illis, ut traditionibus Majores nostri utebantur; vel si scriptae, per modum tamen exhortationis, aut instructionis cujusdam ferebantur: ita enim Regula à Joanne Patriarcha Hierosolymitano conscripta, per modum cujusdam ideae, sive exemplaris apparer. Sed quia teste Divo Hieronymo, nulla est tam sancta, tam justa, & diu provisiva institutio, quae in futurum plures non patitur defectus, & aliquando correctione non indigeat: ideo non mirum alicui videri debet, si, quod prius maturè ab Alberto statutum fuit, postea ex leniorum consilio, ac experientia, id esse nocivum, testante, fuerit in aliquo immutatum. Nam & Ecclesia Sancta, cui divinum Spiritus sancti lumen adesse semper fate-mur, plerumque (ut habetur in Cap. non debet de consanguinitate & affinitate) nonnulla rationabiliter praecipit, quae iuadente subditorum utilitate, postmodum consultius & rationabilius in melius commutat.

Nulla est tam sancta institutio, quae non egeat aliquando mutatione aut correctione; quod scripturae Sac. & sanctae Ecclesiae confirmatur exemplis

Imò & ipsum DEUM id fecisse 4. Regum 18. Cap. narrat historia, & referur 63. distinctione Cap. Quia sancta Romana. §. verum: ubi exemplum Ezechiae Regis adducitur, qui dissipavit excelsa, & contrivisit aras, & succidit lucos, confregitque serpentem aeneum, quem Moyses filius DEI construxerat. Ideo autem destruxit ille, quod jubente DEO fecerat ille, qui populus iam serpente aeneo, eum colendo, & venerando, abuti coeperat. Sic multa à Praedecessoribus & Majoribus instituta, quae illorum tempore optima, & proficua dignoscebantur, postea vero injuria temporum, sive alijs circumstantijs denovo renascentibus, aut in superstitionem, aut in multorum perniciem vertuntur, suntque Communitati nociva, quae antea salubriter tenebantur.

Hac attendentes regulae Alberti observatores, cum in illa quadam statuta gravia, quadam dubia conspicerent, illam mitigari, ac declarari oportere, pro majori Ordinis bono decreverunt. Quare duos Partes Regulae, & Petrum anno Domini 1248. ad sedem Apostolicam, hujusmodi mitigationem, ac declarationem postulaturos miserunt. INNOCENTIUS igitur Quartus, tunc magnus Ecclesiae Pastor, Patrum supplicationibus annuens, hanc mitigationem, ac declarationem Hugoni Cardinali Sanctae Sabinae, & Guilielmo Anteradensi Episcopo, vice ipsius, faciendam commisit, qui praedictam Regulam Alberti correctam, & mitigationem, & Fratibus Carmelitis hoc tenore conscripsit, seu vanda tradiderunt.

REGULA ALBERTI PRIMITIVA FRATRUM BEATAE MARIAE VIRGINIS DE MONTE CARMELO,

prout ab Innocentio IV. fuit declarata.

§. II.

INNOCENTIUS Episcopus, servus servorum DEI, dilectis filiis, Priori & Fratribus eremitis B. MARIAE de monte Carmeli salutem & Apostolicam benedictionem. Quae honorem Conditoris omnium, & profectum continent animarum, roboris praesidio sunt fulcienda perpetui; sed illa praecipue, super quibus Apostolicæ sedis autoritas salubris providentiae studium noscitur habuisse. Cum itaque nos ad ve-

litia

stræ supplicationis instantiam, per dilectum filium Hugonem tituli sanctæ Sabinæ presbyterum Cardinalem, & venerabilem fratrem nostrum Guilielmum Anteradensem Episcopum, quædam vestræ Regulæ dubia declarari ac corrigi, ac etiam ipsius quædam gravia misericorditer fecerimus mitigari, prout in litteris inde confectis plenius continetur; Nos, vestris pijs desiderijs annuentes, declarationem, ac mitigationem & correctionem huiusmodi, autoritate Apostolicâ confirmamus, & præsentis scripti patrocinio præsentibus annotari, qui talis est:

Frater Hugo Divinâ miseratione tituli S. Sabinæ presbyter Cardinalis, & frater Guilielmus eadem miseratione Anteradensis Episcopus, charissimis in Christo Religiosis, Priori Generali, & definitoribus Capituli generalis Ordinis Fratrum B. MARIE de monte Carmeli, salutem in omnium salutari. Accedentes ad Apostolicam sedem fratres Clerici, Reginaldus & Petrus Ordinis vestri, ex parte vestra à Domino Papâ humiliter postularunt, ut quædam, quæ in privilegio vestro ac Regula olim vobis à Felicitis memoriæ Alberto Patriarcha Hierosolymitano tradita continentur, dubia declarare, corrigere, ac etiam quædam ipsius gravia mitigare misericorditer dignaretur. Cum igitur Dominus Papa eorum devotis supplicationibus annuendo, nobis commiserit, ut declarationem, correctionem, & mitigationem huiusmodi faceremus vice ipsius, secundum quod bono statui Ordinis, & Fratrum saluti expedire videremus: Religioni vestræ, qua fungimur auctoritate, mandamus, quatenus Regulam à nobis correctam, declaratam, ac mitigatam (prout expedire vidimus) devotè recipientes, eam firmiter observetis, & ad instar ejusdem alias vestras corrigatis: quam vobis per eisdem Fratres mittimus in hac forma.

TEXTVS REGVLÆ.

ALBERTVS DEL gratiâ Hierosolymitanæ Ecclesiæ vocatus Patriarcha, Dilectis in Christo filijs, Brocardo & ceteris Fratribus Eremitis, qui sub ejus obedientia juxta fontem ELIÆ in monte Carmelimonantur, in Domino salutem, & Sancti Spiritus benedictionem.

Multifari & multisque modis sancti Patres instituerunt, qualiter quisque in quocumque Ordine fuerit, vel quemcumque modum Religiosæ vitæ elegerit, in obsequio JESU Christi vivere debeat, & eisdem fideliter, de corde puro, & conscientia bona deservire. Verum quia requiritis à nobis, ut juxta propositum vestrum, tradamus vobis vitæ formulam, quam tenere in posterum debeatis.

DE PRIORE HABENDO, ET TRIBUS SIBI PROMITTENDIS.

Illud in primis statuimus, ut unum ex vobis habeatis Priorem, qui ex unanimi omniumque assensu, vel majoris & sanioris partis, ad hoc officium eligatur, cui obedientiam promittat quilibet aliorum, & promissam studeat operis veritate servare, cum castitate & abdicacione proprietatis.

DE RECEPTIONE LOCORUM.

Loca autem habere poteritis in Eremitis, vel ubi donata vobis fuerint, ad vestræ Religionis observantiam apta, & commoda, secundum quod prior, & Fratribus videbitur expedire.

DE CELLIS FRATRUM, ET DE COMMUNI MENSA.

Præterea juxta situm loci, quem inhabitare proposueritis, singuli vestrum singulas habeant cellulas separatas, sicut per dispositionem Prioris ipsius, & de assensu aliorum Fratrum eadem cellule cuicque fuerint assignatæ.

Ita tamen, quod in communi refectorio ea, quæ vobis erogata fuerint, communiter, aliquam lectionem Sacræ Scripturæ audiendo (ubi commode poterit observari) sumatis. Nec liceat alicui fratrum, nisi de licentia Prioris (qui pro tempore fuerit) deputatum sibi mutare locum, vel cum alio permutare. Cellula Prioris sit juxta introitum loci, ut venientibus ad eundem locum primus occurrat, & de arbitrio, & dispositione ipsius postmodum quæ agenda sunt cuncta procedant.

DE JUGI ORATIONE, ET CELLÆ INHABITATIONE.

Maneant singuli in cellulis suis, vel juxta eas, die ac nocte in lege Domini meditantes, & in orationibus vigilantes: nisi alijs iustis occasionibus occupentur.

DE HORIS CANONICIS.

Hi, qui horas Canonicas cum clericis dicere norunt, eas dicant secundum constitutionem Sanctorum Patrum, & consuetudinem Ecclesiæ approbatam. Qui eas non noverint, vigintriquinque vicibus *Pater noster* dicant in nocturnis vigilijs: exceptis Dominicis, & solemnis diebus, in quorum vigilijs prædictum numerum statuimus duplicari, ut dicatur *Pater noster* vicibus quinquaginta. Septies autem eadem dicatur oratio in laudibus matutinis, in alijs quoque horis septies similiter eadem dicatur oratio sigillatim, præter officia vespertina, in quibus ipsam quindecies dicere debeatis.

DE ABDICATIONE PROPRIETATIS.

Nullus Fratrum sibi aliquid proprium esse dicat, sed sint vobis omnia cõmunia, & distribuantur unicuique per manum Prioris, id est, per fratrem ab eodem ad idem officium deputatum, prout cuique opus fuerit, in spectibus rationibus, & necessitatibus singulorum.

DE ORATORIO, ET CULTU DIVINO.
Oratorium (prout commodius fieri poterit) construatur in medio cellularum: ubi manè per singulos dies, ad audiendam missarum solemnia convenire debeatis, ubi hoc commode fieri poterit.

DE CAPITULO ET CORRECTIONE FRATRUM.

Dominicis quoque diebus, vel alijs, ubi opus fuerit, de custodia Ordinis, & de animatum salute tractetis, ubi etiam excessus & culpæ Fratrum (si quæ in aliquo deprehense fuerint) charitate media corrigantur.

DE JEJUNIO.

Jejunium singulis diebus (exceptis Dominicis) observetis à festo exaltationis sanctæ Crucis, usque ad diem Dominicæ Resurrectionis, nisi infirmitas, vel debilitas corporis, aut alia iusta causa jejunium solvi suadeat: quia necessitas non habet legem.

DE ABSTINENTIA CARNIUM.

Ab etiam carnium abstineatis, nisi pro infirmitatis, vel debilitatis remedio sumatur. Et quia vos oportet

ter frequentius mendicare itinerantes, (ne sitis hospitibus onerosi) extra domos vestras fumere poteritis pulmenta cocta cum carnibus; sed & carnibus supra mare velci licebit.

DE SPIRITUALIBUS ARMIS.

Job. 7.

2. Tim. 3.

1. Petr. 5.

Marcii 12.

Ephes. 6.

Hebr. 11.

Ephes. 6.

Quia verò tentatio est vita hominis super terram, & qui pie volumus vivere in Christo, persequutionem patiuntur. Adversarius quoque vester diabolus, tanquam leo rugiens circuit, quarens quem devoret, omni sollicitudine studeatis indui armatura DEI, ut possitis stare adversus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi vestri cingulo castitatis. Muniendum est pectus cogitationibus sanctis: scriptum est enim: Cognatio sancta servabit te. Induenda est lorica iustitiæ, ut Dominum DEUM vestrum, ex toto corde, ex tota anima, & ex tota virtute diligatis, & proximum vestrum tanquam vos ipsos. Sumendum est in omnibus scutum fidei, in quo positis omnia tela nequissimi ignea extinguere: sine fide enim impossibile est placere DEO, & hac est victoria, quæ vincit mundum, fides vestra. Galea quoque salutis capiti imponenda est, ut de solo Salvatore speretis salutem, qui saluum facit populum suum à peccatis eorum, Gladius autem spiritus, quod est verbum DEI, abundanter habet in ore, & in cordibus vestris: & quæcunque vobis agenda sunt, in verbo Domini fiant.

DE LABORE MANUUM.

2. Thessa.

don. 3.

Faciendum est vobis aliquid operis, ut semper Diabolus inveniat vos occupatos, ne ex otiositate vestra aliquem intrandi aditum ad animas vestras valeat invenire. Habetis in hoc beati Pauli Apostoli magisterium, pariter & exemplum (in cuius ore Christus loquebatur) qui positus est & datus à DEO prædicator, & doctor gentium, in fide & veritate, quem si sequuti fueritis, non poteritis aberrare. In labore (inquit) & fatigatione suum inter vos, nocte & die operantes, ne quem vestrum gravaremus: non quasi nos non haberemus potestatem, sed ut nosmetipsos formam daremus vobis ad imitandum nos: nam cum essemus apud vos, hoc denuntiabamus vobis: Quoniam si quis non vult operari, non manducet. Audivimus enim inter vos quosdam ambulantes in quiete, nihil operantes: in autem, qui huiusmodi sunt, denuntiamus & obsecramus in Domino IESU Christo, ut cum silentio operantes panem suum manducet. Hæc via sancta est & bona, ambulante in ea.

DE SILENTIO.

1. Isai. 32.

Idem 30.

Proverb.

10. & 13.

Ecclesi. 20.

Matth. 12.

Psal. 38.

Commendat autem Apostolus silentium, cum in eo præcipit operandum, & quemadmodum Propheta testatur: Cultus iustitia silentium est: & rursus: in silentio & spe erit fortitudo vestra. Ideoque statui-mus, ut dicto Completorio silentium teneatis, usque ad Primam dictam sequentis diei. Alio vero tempore licet silentij non habeatur observatio tanta, diligentius tamen à multiloquio caveatur. Quoniam, sicut scriptum est, & non minus experientia docet, in multiloquio peccatum non deest, & qui inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala. Item, qui multus utitur verbis, lædit animam suam. Et Dominus ait in Evangelio: De quocunque verbo otioso, quod loquuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die iudicij. Faciat ergo unusquisque staretam verbis suis, & franos rectos ori suo, (ne forte labatur, & cadat in lingua sua, & insanabilis sit casus ejus ad mortem,) custodiens cum Propheta vias suas, ut non delinquat in lingua sua: & silentium, in quo cultus iustitia est, diligenter & cautè studeat observare.

EXHORTATIO AD PRIOREM.

Matth. 20.

Tu autem frater Brocarde, & quicumque post te institutus fuerit Prior, illud semper habeatis in mente, & observetis in opere, quod Dominus ait in Evangelio: Quicumque voluerit inter vos major fieri, erit minister vester, & quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.

EXHORTATIO AD FRATRES.

Luc. 10.

Vos quoque cæteri Fratres Priorem vestrum honorate humiliter, Christum potiùs cogitantes, quam illum, qui posuit ipsum super capita vestra: & Ecclesiæ Præpositus ait: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit: ut non veniatis in iudicium de contemptu, sed de obedientia mereamini vitæ æternæ mercedem.

CONCLUSIO REGULÆ.

Hæc breviter scripsimus vobis, conversationis vestræ formulam statuentes, secundum quam vivere debeatis. Si quis autem supererogavit, ipse Dominus cum redierit, reddet ei: utatur tamen discretione, quæ viratum est moderatrix.

Actum Lugduni anno Domini Millesimo Ducentesimo Quadragesimo septimo, Domini Papæ Innocentij IV. anno quinto, Kalendis septembris.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli se noverit incursum. Dat. Lugduni Kalend. Decembris. Pontificatus nostri anno quinto.

quænam

ab Inno-

centio

Regulæ

Alberti

addita

aut mu-

tata?

scripta sunt, facile constare poterit, in quibus hæc Regula mitigata ac declarata sit. In primis Cap. primum prioris Regulæ Alberti in hac nova correctione magis aperitur ac declaratur. Continebatur enim olim in illo, ut Fratres obedientiam promitterent, ob quod dubitatum fuit, an simul tenerentur ex vi regulæ ad observandam castitatem, & paupertatem. Ad extinguendos ergo similes dubitationes, in hac posteriori correctione additum fuit: Cum castitate, & abdicacione proprietatis.

Præterea, quia inter Fratres exorta fuit dubitatio, an illis Alberti verbis: Nullus Fratrum aliquid sibi proprium esse dicat, sed sine vobis omnia communia, &c. in ediceretur proprium in particulari tantum, an verò etiam in communi. Hanc dubitationem ut declaret & solvat Innocentius quartus, in prædicto Regula capite addidit, non posse Fratres aliquid aliud in communi possidere, præter asinos, & mulos, sive aliquot animalium, sive volatilium ad nutrimentum: & sic eos teneri ad pau-

perstatem, tam in particulari, quam in communi, servandâ. Et ideo adject, asinos autē sive mulos, &c.

Deinde citò multa incommoda in vita omnino eremitica, & singulari Fratres experientur: (secundum enim Regulam Alberti omnes in cellulis separatis singulariter viventes, communi refectorio, & mensa non utebantur) denuo Innocentius præcepit, ut communi cibo in communi refectorio vescerentur simul. Hæc sunt, quæ circa priorē Alberti Regulam Innocentius IV. declarat, & augendò statuit. Tandem in tota Regula duo tantum ejus præcepta mitigata reperuntur. Primum est de esu carniū. Nam in Alberti Regula ita erat scriptum: Ab esu carniū abstinere semper, nisi ratione vitia debilitatis sumantur. In mitigatione verò dicitur: Ab esu carniū abstinere, nisi pro infirmitatis vel debilitatis remedio sumantur. Secundum præceptum, quod lenitum, ac temperatū ab Innocentio accepimus, circa silentiū veteratur. In Regula enim Alberti olim præcipiebatur, ut ab hora vespertina usque in horam tertiam sequentis diei silentiū servaretur: in hac verò, à Completo-

usque ad Primam dictam sequenti diei silentium statuitur. Hæc sunt, & non alia, in quibus illa prior Alberti institutio in hac Innocentij mitigatione temperata invenitur. Quæ cum levissima sit moderatio, & de levissimis etiam rebus: merito usque nunc Regula Innocentij primitiva à summis Pontificibus passim nuncupatur.

Hæc verò Alberti Regula successu temporis plures alias mitigationes, ac dispensationes passa est, de quibus statim dicemus. In Hispania vero à Fratribus Discalceatis anno 1568. cepit feliciter

observari, & nunc pluribus alijs novis constitutionibus firmata custoditur. Contigit autem hæc Regula mitigatio (ut ex ipsa constat) anno 1247. anno quinto Pontificatus Innocentij IV. Floruitque in Ordine hujus Regula observatio absque ulla alia mitigatione, usque ad tempora Eugenij quarti, quem circa annum Domini 1431. existente in Ordine Magistro Joanne Facio Priore Generali, Fratres advenies, aliam Regula novam mitigationem, ac moderationem humiliter ab eo postulaverunt: quam Eugenius in hac forma concessit:

REGULA ALBERTI, PROUT MITIGATA FUIT AB EVGENIO IV.

ANNO DOMINI M. CCCC. XXXI.

§. III.

BYLLA EVGENII IV. IN QVA MITIGANTVR CAPITVLA DE ABSINTENTIA CARNIUM, DE JEJUNIO, & DE MANSIONE IN CELLIS: atque conceditur Fratribus indulgentia plenaria in articulo mortis.

EUGENIUS EPISCOPUS, SERVUS SERVORUM DEI, ad perpetuam rei memoriam.

ROMANI Pontificis providentia circumspicilla nonnunquam ea, qua ad propagationem Religionum quarumcunque, & in divinis obsequiis mancipatarum personarum prosperum statum conservandam, ac animarum salutem earundem salubriter instituta fuerant, ut fructum afferant exceptatum reformat, & moderatur: & ut Religionis ipsa, præsertim à Sede Apostolica approbatam suo vigore perdurent, prout temporis pensata dilectorum filiorum Ioannis Facii Magistri Generalis, ac provincialium, & claustralium Priorum, & universorum Fratrum Ordinis B. MARIE de monte Carmeli nuper expositum, quod in eorum capitulis Regula, Fratribus dicti Ordinis per bona memoria Albertum Patriarcham Hierosolymitanum tradita, inter cetera cavetur expressè: Quod Fratres prædicti Ordinis ab esu carniū abstineant, nisi pro infirmitatibus, vel debilitatibus remedio sumantur: eisdem etiam, quod singulis diebus (Dominicis dumtaxat exceptis) à festo exaltationis sanctæ Crucis usque ad festivitatem Resurrectionis Domini nostri IESU Christi jejunare teneantur: quodque singuli eorum manere debeant in cellis suis, die ac nocte in lege Domini meditantes, & in orationibus vigilantes præcipitur. Et propterea nonnulli ipsius Ordinis professores propter arctitudinem, & rigorositatem Regula hujusmodi, tam ex fragilitate humana, quam ex debilitate corpora nequautes eandem Regulam observare dispendium sui salutis incurrant, quodque plures etiam asperitatem hujusmodi pertimescentes ab ingressu ejusdem Ordinis retrahantur.

Nos verò qui plantare Religionem sacram, & plantatam modis omnibus fovere, in sensu desideris affectamus, super hoc quantum nobis est possibile, providere salubriter cupientes, & rigorem hujusmodi quadam temperie mitigantes, ac Regulam ipsam moderantes, Apostolica auctoritate tenore presentium statuimus, ordinamus, & concedimus, quod dicti Ordinis professores, qui nunc sunt, & pro tempore erunt, tribus dumtaxat diebus singularum septimanarum, etiam quibus (ut præfertur jejuniare in eadem Regulam sunt adstricti, præterquam in Adventu, & in Quadragesima, & alijs generalibus prohibitis diebus, carniū vesci, ac horis congruis in eorum Ecclesiis, & illorum claustris, ac per eorum ambitus manere, & deambulare liceat & liberè valeant. Decernentes, eos, & eorum singulos circa præmissa ad arctiorem observantiam, quam supra præmittitur, occasione professionis in dicto Ordine emissa, vel in posterum emittenda minime teneri. Et nihilominus Fratres eisdem, qui Regulam ipsam ita, ut præmittitur, moderatam observaverint, quod eis proficiat in remissionem peccatorum. In omnibus & singulis privilegiis, indulgentiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, protectionibus, & prærogativis eidem Ordini per antea concessis, uti & gaudere possint, eadem auctoritate concedimus per presentes: constitutionibus Apostolicis, & statutis, consuetudinibus etiam prædictis, & aliis Ordinis & Regula prædictis capitulis juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate vallatis, ceterisque contrariis non obstantibus quibuscunque.

Et ut ipsi Fratres in humilitatis, & paupertatis spiritibus, ac castimonia virtutum Domino favulantes ad hujusmodi mitigatam Regulam ferventius animentur: omnibus, & singulis Fratribus dicti Ordinis presentibus & futuris dumtaxat qui Regulam ipsam sicut præmittitur moderatam observaverint, scilicet in observantia ipsius vixerint, ut superiores ipsorum dicti Ordinis, vel alius quicunque idoneus ejusdem Ordinis sacerdos omnium peccatorum suorum, de quibus corde contritus, ore confessus fuerit, semel tantum in mortis articulo plenam remissionem in statu & sinceritate Sancta Romana Ecclesia ac obedientia in de votione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice inerrantium nec non observantia prædicta persistente, auctoritate Apostolica concedere valeant, devotioni ipsorum tenore presentium, indulgemus.

Sic tamen, quod si idem superiores, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, eisdem Fratribus si supervixerint, vel per alios si forte transierint, faciendam iniungant, quam ipsi Fratres facere teneantur, ut præfertur. Et ne (quod absit) propter hujusmodi gratiam Fratres prædicti reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda, volumus quod si ex confidentia remissionis hujusmodi, prædicti Fratres aliquando forte committerent, quod illa prædicta remissio nullatenus suffragetur.

Et insuper quod per unum annum, ex quo nostra præfata concessio ad eorundem Fratrum pro tempore existentium notitiam pervenerit, computando, singulis sextis feriis, impedimento legitimo cessante jejunent. Quod si prædictis sextis feriis ex precepto Ecclesia, regulari observantia, in iuncta poenitentia, voto vel aliis jejunare teneantur, una alia die singularum septimanarum ejusdem anni, qua ad jejunandum non sunt adstricti, jejunent. Et si indicto anno, vel aliquo ejus parte essent legitime impediti, anno sequenti, vel alias quam primam potuerint modo simili suppleri jejunium teneantur. Porro si alias forsitan prædictam jejunium in toto vel in parte adimplere commode non potuerint, eo casu superiores ipsorum jejunium ipsum in alia pietatis opera, prout saluti animarum ipsorum viderint expedire, commutare valeant, qua ipsi pari modo debeant adimplere. Alioquin nostra præfata concessio, quo ad non observantes dumtaxat nullius esset roboris vel momenti. Nulli ergo hominum liceat hæc paginam nostrorum statuti, ordinationis, concessionis, & voluntatis infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctum Petrum anno incarnationis Domini millesimo, quadringentesimo, trigesimo primo, Quinto decimo Kalendas Martii, Pontificatus nostri anno primo.

Nec sinit hic Regule mitigatio: postea enim Magister Soreth totius Ordinis Prior Generalis aliam Regulam mitigationem in jejunij feriis tertis, & quintæ post exaltationem sanctæ Crucis à Pio II. anno Domini 1459. petijt, & obtinuit.

Pius 2.

Sixtus IV.

Ac tandem anno 1476. Sixtus Quartus circa Regulam ab Eugenio prædictis modis mitigatam concessit Priori generali, pro tempore existenti, facultatem, ut quo ad jejunia, & carniū abstinentiam (temporum, locorum, ac personarum

FINIS PARTIS PRIMÆ.

SECUN.